

ще стигнатъ до Вардара и по-нагоре. Тогава българитѣ и сръбската войска се съгласили да посрещнатъ и разбиятъ турцитѣ. За водачъ на християнската войска билъ избранъ бащата на Крали-Марко — Вълкашинъ. Събранитѣ въ Македония борци стигнали на р. Марица при село Чирменъ и се спрѣли да си починатъ. Презъ нощта ненадейно нападнала турската конница и победила християнитѣ. Вълкашинъ билъ убитъ. Спасилитѣ се борци се разпрѣснали. Въ Прилепъ се прогласилъ за кралъ Марко Вълкашиновъ. Това станало въ 1371 година. Четири години подиръ Чирменската битка турцитѣ превзели и заробили Македония. Крали Марко, безъ да се бие, станалъ васалъ (подчиненъ) на турцитѣ. Следъ това турцитѣ се явили на Косово поле, и победили сръбския кралъ Лазаръ и другитѣ християни. Следъ Косовската победа силнитѣ турци съ своитѣ еничери и бързоходни конници (спахии) завладѣли и България. Тѣ по-сетне завладѣли Хърватско, Босна, маджаритѣ и други държави.

Крали-Марко и сръбскиятъ кралъ Стефанъ Лазаревичъ помагали на турцитѣ противъ християнитѣ. Крали-Марко съ войската си, като воювалъ и миналъ Дунава къмъ Крайова, билъ убитъ въ Влашко. Стефанъ Лазаревичъ помагалъ съ войската си на турцитѣ чакъ въ Мала Азия. Неговиятъ наследникъ Джуро Бранковичъ бранилъ нѣколко време Браничево, но той билъ надвитъ и покоренъ отъ турцитѣ.

Най-сетне всички балкански държави били заробени отъ османскитѣ турци.
